

[A. C. D. Petersen.]

kun Skødehavere en Nedsættelse af Ejendomsskatten, det vil altsaa sige, at Forpagtere, Fæstere og Lejere, der har paataget sig Forpligtelsen til at betale Ejendomsskatterne, vedblivende skal betale disse. Hvem der skal have dem, staar der ganske vist ikke noget om, men naar man præciserer, at det kun er Skødehaverne, der kan faa Nedsættelse, siger man dermed, at det ikke er andre, der kan faa den; det maa dog være en Lapsus i de ærede Medlemmers Ændringsforslag, men den er ret betydningsfuld. Jeg maa allerede af den Grund, foruden af Hensyn til hele Ændringsforslagets Tendens, anbefale at stemme imod det.

Fra konservativ Side har vi stillet Ændringsforslag Nr. 1. Dette Ændringsforslag tager Sigte paa at føre Ejendomsbeskatningen tilbage til den Højde, den havde paa det Tidspunkt, da man havde tillempt alle Forhold igennem en længere Aarrække, paa et bestemt Ejendomsbeskatningsniveau, nemlig i Femaaret 1909—1913. Jeg skal ikke gaa stærkt i Detailler, for dette Forslag er saa velkendt af den høje Rigsdag, baade i dette høje Ting og i det andet høje Ting, at det sikkert kendes af alle. Jeg skal blot nævne Hovedpunkterne. Den af os foreslaaede § 2 gaar ud paa, at der skal lægges et Loft over Skatteudskrivningen i Sognekommunerne, saa at man ikke kan gaa videre med Beskatningen paa fast Ejendom, altsaa fortsætte den Ekspropriation af Privatkapitalen, som en Forøgelse af Ejendomsbeskatningen i sig selv er.

§ 3 er et Loft over Promillen til Amtet, idet den bestemmer, at det udskrevne Beløb ikke maa overstige 2,5 pro mille. Dette Spørgsmaal om Promillen har ofte været diskuteret i dette høje Ting. Jeg mindes, at da vi havde Ejendomsbeskatningen til Behandling i dette høje Ting under den højtærede daværende Indenrigsminister Hr. Krag, fandt man fra Ministeriets Side, at vi skulde have fastsat Loftet over Ejendomsbeskatningen til 4 pro mille. Nu er der adskillige Amter — Tiderne har jo ogsaa forandret sig —, som er kommet under disse 4 pro mille, og hvis vi skal tilbage til en Ejendomsbeskatning, som vi finder er rimelig, maa man nu fastsætte en Promille af 2,5. — Resten af denne Paragraf indeholder Bestemmelser om Overgangen fra det nuværende og til det nye System.

§ 4 tager Sigte paa Administrationen. Saa er der endvidere nogle Bestemmelser for de sønderjydske Landsdele, det er i § 6, og endelig er der i § 5 en Bestemmelse om,

at Amtet kan skaffe sig det videre fornødne Beløb ved en Ligning paa Sognekommunerne, jfr. Landkommunalloven af 6. Juli 1867, § 50.

Hvis man nu vil indvende, at man gennem de af os foreslaaede Bestemmelser nok kunde lette Ejendomsskatterne og lette dem med et Beløb, som er dobbelt saa stort som det, man tager Sigte paa i Ministeriets Lovforslag, men at denne Lettelse kun betyder, at man fører Beskatningen over paa andre Skatteydere i Kommunen, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at dette Forslag er jo, som jeg allerede har sagt, ikke noget nyt, men er velkendt, idet det jo er vedtaget i det høje Landsting, vedtaget af det Flertal, som bestaar af Konservative og Venstre derovre, og er forelagt i dette høje Ting saavel af Venstre som af det konservative Folkeparti, og at man ved Behandlingen af dette Forslag i begge Ting har tilkendegivet sin Villie til at lette Udgifterne for saavel Sogne- som Amtskommunerne ved at overføre en Del af de Udgifter, som de paa-gældende Kommuner har, til Staten. Vi har tillige erklæret os villige til en overmaade velvillig Forhandling om, hvorledes disse Beløb saa skal skaffes til Veje. Vi har kun peget paa, at det maatte være en Grundbetragtning, at disse Beløb blev skaffet til Veje, dels ved direkte Besparelser — det er jo ogsaa af Ministeriet nu paapeget, at der kan finde saadanne Besparelser Sted paa Finansloven —, dels ved direkte Besparelser saavel indenfor Statens Udgifter som indenfor Kommunens Udgifter og dels ved i alt væsentligt at tage det overskydende Beløb gennem en indirekte Beskatning, en Beskatning paa et Luksusforbrug, som ikke indgaar i den almindelige jævne Mands Forbrug i synderlig høj Grad, og et Luksusforbrug af udenlandsk Oprindelse, idet vi nu herhjemme har belastet vor Varefremstilling med saa store Skattebeløb — jeg behøver blot at tænke paa Sukkeret —, at det vist er vanskeligt at gaa videre frem ad denne Vej. Naar Forholdene er, som de er, naar vi endnu har en stor Arbejdsløshed og endnu dækker et stort Forbrug af vore Varer udefra, og naar vi har en for stor Produktion indenfor Landbruget, fordi vi indfører Varer udefra, som vi var mere tjent med ikke at faa ind i Landet, saa tror vi, at der er Mulighed for at finde en Løsning ved en velvillig Forhandling fra alle Sider, og til en velvillig Forhandling har baade Venstre og det konservative Folkeparti erklæret sig villig.

Vi erkender naturligtvis, at der vil være store Vanskeligheder ved at faa gennemført